

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK
M-2020-14 van:

MEVROUW A,
wonende te T,
verder te noemen: klagster,

tegen:

DE HEER B,
kantoorhoudende te T,
verder te noemen: de mediator.

1. De procedure

- 1.1. Met een op 8 november 2019 binnengekomen e-mailbericht met bijlagen heeft klagster een klacht ingediend bij de Tuchtcommissie over het handelen van de mediator.
- 1.2. De mediator heeft verweer gevoerd. Dit verweer is op 14 januari 2021 binnengekomen.
- 1.3. De mondelinge behandeling van de klacht heeft vervolgens plaatsgevonden op 5 februari 2021 te Den Haag. Beide partijen waren aanwezig.

2. Vaststaande feiten

- 2.1. Sinds 1995 heeft de mediator, die een fiscaal economische achtergrond heeft, samen met zijn echtgenote een belastingadvieskantoor. Dit kantoor beschikt over onder meer een accountancyafdeling en een juridische- en fiscale afdeling. In 2014 heeft de mediator zich laten registreren als MfN-registermediator. Vanaf dat moment verzorgt hij echtscheidingsmediations, voornamelijk tussen partners met een eigen onderneming.
- 2.2. De mediator heeft klagster en haar ex-man bijgestaan in de afwikkeling van hun echtscheiding. Daartoe is op 6 december 2019 een mediationovereenkomst gesloten.
- 2.3. Op 8 november 2019 heeft een kennismakingsgesprek plaatsgevonden tussen klagster, klagsters ex-man en de mediator. Tijdens dit gesprek heeft de mediator aan de orde gesteld dat hij vanaf eind december 2019 voor een periode van vier weken afwezig zou zijn vanwege vakantie. Klagster en haar ex-partner vonden dat niet bezwaarlijk.
- 2.4. Op 6 december 2019 heeft het eerste mediationgesprek plaatsgevonden. Klagsters ex-man heeft toen tot grote verrassing van klagster medegedeeld dat hij een nieuwe relatie had. Klagster raakte hierdoor zeer emotioneel.
- 2.5. Na dit gesprek is de verstandhouding tussen partijen geëscaleerd.
- 2.6. Op 20 december 2019 heeft het tweede mediationgesprek plaatsgevonden.

- 2.7. Op 3 januari 2020 heeft klaagster de mediator per e-mail onder meer het volgende bericht:

"(...) Ik heb vernomen dat mijn partner alvorens hij mij meldde dat hij wilde scheiden en we het mediationtraject startten, hij juridisch advies hierover heeft ingewonnen. Dat komt hem nu goed van pas in velerlei opzichten. Financieel heeft hij zijn zaken goed kunnen voorbereiden. Zijn garderobe ed was dik op orde. Ook is hij goed op de hoogte gebracht van zaken rondom het op te stellen ouderschapsplan, tijdelijk uit huis gaat etc etc. Ik heb het gevoel met 5-0 achterstand deze mediation ingerommeld te zijn. Dat vind ik niet ok. (...)"

- 2.8. Op 5 januari 2020 heeft de klaagster per e-mail, met cc aan haar ex-man, aan de mediator uiteengezet hoe de afgelopen maanden sinds de mededeling van haar ex-man op 2 september 2019 dat hij wilde scheiden, voor haar zijn geweest. Zij heeft onder meer het volgende geschreven:

"(...) De afgelopen maand ben ik erachter gekomen dat mijn ex al veel langer websites bezocht over het voorbereiden van zijn echtscheiding, vreemd gaan, SM seks en nog meer. In paniek ben ik geraakt toen ik ontdekte dat hij websites bezocht over scholen en nieuwe woning (Funda) in Breda, waar zijn nieuwe relatie woont. Ook heeft hij, zonder mij ervan op de hoogte te stellen, al voor de start van de mediation een advocaat bezocht, "om te weten waar hij aan toe is". Hij heeft zich ook financieel goed kunnen voorbereiden op de scheiding, mij voorgelogen.

Mijn vertrouwen is door zijn handelen geschaad. Ook is mijn financiële en juridische positie bij de echtscheiding hierdoor op forse achterstand gekomen, ik ben onvoorbereid het mediationtraject ingegaan, op basis van vertrouwen in onderling gemaakte afspraken.

De angst om alles kwijt te raken (opgebouwd vermogen, mogelijk toekomstige verhuizing van mijn enige kind) is bijna onverdraaglijk geworden. Achterdocht, woede, continue hyperaliertheid, minder functioneren op mijn werk (werk moeten aanpassen) en slapeloosheid eisen steeds meer hun tol, ik heb hiervoor hulp gezocht.

Het contrast met de situatie van mijn ex kan bijna niet groter; nieuwe relatie, in afwachting van zijn delen in ons grotendeels door mij opgebouwde vermogen, partneralimentatie en uitzicht op nieuw samengesteld gezin. Wat mij veel pijn doet is de onverschilligheid en het ontbreken van enige compassie bij mijn ex-partner. Ik had dit na 30 jaar niet verwacht.

Intussen heeft hij eindelijk gehoor gegeven aan mijn verzoek om in afwachting van de afwikkeling van onze scheiding de gezamenlijke woning te verlaten (hij heeft immers zijn moeder op steenworpafstand, ik heb geen familie in Brabant). Hij eist dat hij in onze woning kan blijven komen tot de definitieve scheiding is uitgesproken.

Ik vraag mij af of het stiekem juridisch en financieel voorbereiden van de scheiding door mijn ex partner toelaatbaar is, aangezien de schade voor mij onomkeerbaar en zeer fors lijkt."

- 2.9. In reactie hierop heeft klaagsters ex-man de mediator op 5 januari 2020 bericht dat hij in het belang van het kind en de emotionele toestand van klaagster tijdelijk bij zijn moeder zal overnachten maar dat dit gebeurt op voorwaarde dat hij te allen tijde toegang tot de gezamenlijk woning blijft behouden.

- 2.10. Op 7 januari 2020 heeft de mediator vanaf zijn vakantieadres per e-mail gereageerd op klaagsters e-mail van 5 januari 2020. Hij heeft onder meer het volgende geschreven:

"(...) [Voornaam klaagster] ik snap je ongerustheid, ook het verdriet.

Dat D zich heeft voorbereid snap ik ook.

De voorbereiding door D doet geen afbreuk aan jouw positie!

We starten met gelijke uitgangspunten, mogelijke gevoelsmatige achterstand gaan we zo goed mogelijk wegwerken. We gaan straks beginnen om jullie beiden wensen, voor zover al niet bekend, goed in beeld te brengen. Schrijf deze, ieder afzonderlijk, al vast op.

Ik zal dan op een neutrale en onpartijdige wijze jullie wensen bespreken en laten zien waar jullie beiden recht op hebben. We proberen dan gezamenlijk op een goede manier tot een voor jullie beiden acceptabele oplossing te komen.

Zoals aangegeven als jullie op onderdelen hulp van derden wensen, kan dat als je elkaar hier toestemming voor geeft. Dat kan in onderling overleg (wel schriftelijk vaststelling op een A viertje) of we maken dit bespreekbaar tijdens de mediation.

Ik begrijp dat de onzekerheid naar de toekomst niet fijn voelt.

Tijdens de mediation zal ik mij inspannen om jullie te ondersteunen naar een voor beiden acceptabele oplossing. (...)"

- 2.11. Op 14 januari 2020 heeft klagsters ex-man de mediator per e-mail verzocht om tijdens de eerstvolgende bijeenkomst of eerder het ouderschapsplan als eerste te bespreken. Ter toelichting heeft hij het volgende geschreven:

“Tijdens de kerstvakantie zijn de onderlinge frustraties dermate hoog opgelopen dat ik het in het belang van onze zoon beter achtte om tijdelijk de woning te verlaten. Een maand eerder dan initieel het plan was. Een van de voorwaarden hiervoor van mij was echter een interim ouderschapsplan over het verblijf van C. Zoals eerder door jou aangegeven zou een ouderschapsplan eenmalig opgesteld hoeven te worden, blijft het in een kast liggen en komen de ouders er verder in overleg uit hoe de omgang verloopt.

De verdeling van januari is redelijk op ad hoc basis is opgesteld. (...) Ik zou echter willen werken naar meer structuur. (...)

(...)

(...) In het financiële aspect van de scheiding zal een rechter niet geïnteresseerd zijn, in een deugdelijk ouderschapsplan echter wel. Zolang wij hier niet in kunnen voldoen zal een rechter ons iedere keer terug naar de onderhandelingstafel sturen tot en wel een ouderschapsplan is. (...)”

- 2.12. Op 22 januari 2020 heeft klagster de mediator bericht dat zij de echtscheiding in zijn geheel behandeld wil zien en niet eerst het ouderschapsplan wil vastleggen.
- 2.13. Op 12 februari 2020 heeft het derde mediationgesprek plaatsgevonden. De verstandhouding tussen partijen was dusdanig verstoord dat zij niet in staat waren om tot elkaar te komen en afspraken te maken. De mediator heeft partijen voorgesteld dat hij met ieder afzonderlijk zou spreken. Hiermee hebben zij ingestemd. Partijen hebben de mediator verder nog verzocht een verslag te maken.
- 2.14. Op 20 februari 2020 heeft de mediator gesproken met de ex-man van klagster. Klagsters ex-man heeft tijdens dit gesprek aangegeven dat hij bereid was om de mediation voort te zetten mits dit op voortvarende wijze zou gebeuren.
- 2.15. Op 21 februari 2020 heeft de mediator gesproken met klagster, waarna zij de mediator diezelfde dag per e-mail heeft laten weten dat het voor haar geen zin heeft om verder vervolgd te geven aan de mediation gelet op de eisen die haar ex-man heeft gesteld ten aanzien van het ouderschapsplan, de verdeling van het gezamenlijk vermogen en de kinderalimentatie. Zij heeft haar e-mail afgesloten met de volgende opmerking:
- “Besprekingen voer ik verder via mijn advocaat. Jij hebt bij aanvang van het mediationtraject aangegeven dat het gedurende het mediationtraject niet meer is toegestaan om een jurist te raadplegen. D [klagster ex-man, toevoeging Tuchtcommissie] zegt dat derhalve voor start van de mediation te hebben gedaan (daar kwam ik bij toeval achter, gedurende het mediationtraject). Vanmiddag heb jij nog eens bevestigd dat en mediation en een jurist daarnaast inderdaad niet kan. Derhalve stop ik de mediation.”*
- 2.16. Bij brief van 25 februari 2020 heeft de mediator aan klagster en haar ex-man verslag gedaan van de gevoerde mediationgesprekken. In zijn brief heeft de mediator geschreven dat partijen behoorlijk verdeeld zijn over onder meer de omgangsregeling voor hun zoon en de verdeling van het gezamenlijk vermogen. Hij heeft partijen geadviseerd om elkaar de ruimte te geven om gezamenlijk tot een oplossing te komen. In dat verband heeft hij vier opties voorgesteld: (i) voortzetting van de mediation waarbij partijen elkaar de ruimte geven voor overleg en afweging, (ii) voortzetting van de mediation waarbij klagster zich met toestemming van haar ex-man (op eigen kosten) laat bijstaan door een advocaat, (iii) voortzetting van de mediation met behulp van advocaten die klagster en haar ex-man persoonlijk bestaan, of (iv) beëindiging van de mediation door één van partijen indien de andere opties niet acceptabel zijn voor deze partij.

- 2.17. In reactie hierop heeft klagster bij mail van 25 februari 2020, onder verwijzing naar haar brief van 21 februari 2020, nogmaals medegedeeld aan de mediator dat zij de mediation beëindigt:

“Zoals ik in mijn brief van 21 februari heb aangegeven stop ik met de mediation. Het karakter ervan is financieel geweest, berekeningen zijn gemaakt, D en ik hebben nagenoeg geen communicatie meer”.

- 2.18. De mediator heeft vervolgens opnieuw overleg gehad met klagster en haar ex-man. Op 6 maart 2020 heeft de mediator partijen bericht dat klagsters ex-man open staat voor de derde optie en dat klagster deze optie nog met haar advocaat dient te bespreken. De mediator sluit af met:

“Indien hiervoor geen wederzijds draagvlak bestaat ben ik genoodzaakt de mediation officieel te beëindigen.”

- 2.19. Bij brief van 13 maart 2020 heeft de mediator de mediation beëindigd, omdat bij partijen geen draagvlak aanwezig is voor de voortzetting hiervan.

3. De klacht

- 3.1. Klagster heeft de volgende klachten geformuleerd:

1. De mediator heeft onvoldoende rekening gehouden met de emotionele impact van de echtscheiding en alles wat daarmee te maken heeft. Hij heeft te weinig aandacht besteed aan de emoties van klagster en het verschil in posities van klagster en haar ex-man. Het ontbrak de mediator aan empathie voor klagster. De mediator deed de door klagsters geuite gevoelens van verdriet en angst voor verlies af als het achterlopen van klagster in de verwerking van de echtscheiding ten opzichte van haar ex-man. Het zwaartepunt van de mediation lag op de financiële aspecten van de echtscheiding. Als gevolg hiervan bevond klagster zich tijdens de mediation niet in een gelijkwaardige positie als haar ex-man en heeft zij zich door de mediator te weinig beschermd gevoeld in haar kwetsbare positie.
2. Klagsters ex-man had voorafgaand aan de mediation juridisch advies ingewonnen over de echtscheiding en had daardoor ten opzichte van klagster een voorsprong. De mediator heeft hieraan onvoldoende aandacht besteed en klagster niet de mogelijkheid geboden om tijdens de mediation bijstand van een advocaat in te roepen. De gang naar een advocaat werd klagster en haar ex-man sterk afgeraden door de mediator.
3. De agenda en het ritme van de mediation werden bepaald door de ex-man van klagster. De mediator accepteerde dat onder dreiging van het beëindigen van de mediation, nieuwe afspraken en een opzet voor het ouderschapsplan, waaronder de 7-7-regeling, door klagsters ex-man werden bepaald. Er was sprake van een gebrekkige regie en procesbewaking door de mediator. Dit tastte de autonomie van klagster aan. Er leek geen sprake meer van onpartijdigheid.
4. De mediator heeft bij het opstellen van het ouderschapsplan te weinig regie gevoerd en te veel aan klagster en haar ex-man overgelaten. Hij heeft niet gewezen op de juridische consequenties van het ouderschapsplan.
5. De mediator had de mediation moeten stoppen toen duidelijk werd dat niet aan de kernvoorwaarden hiervan kon worden voldaan en klagster meerdere malen duidelijk had aangegeven te (willen) stoppen met de mediation. De mediator heeft op dit punt onvoldoende regie gevoerd.
6. De mediator heeft geen verslagen van de mediation gesprekken gemaakt. Dit leidde tot misverstanden, onder meer op het punt van de peildatum bij de verdeling van de gemeenschap van goederen.

4. Het verweer

- 4.1. De mediator heeft – samengevat – het volgende verweer gevoerd. Tijdens het eerste mediationgesprek is uitgebreid gesproken over de emoties en de zorgen van klaagster. Toen klaagster rustiger werd, is het ouderschapsplan besproken. Partijen gaven aan dat zij dat plan thuis verder zouden doornemen en er samen wel uit zouden komen. Verder is gesproken over de financiën, de partneralimentatie en de pensioenverevening. Partijen zijn het toen eens geworden over welke peildatum zou worden gehanteerd. Beide partijen gaven na afloop aan dat zij verder wilden met de mediation. Het tweede gesprek vond plaats nadat bij partijen thuis een ernstige escalatie had plaatsgevonden. De emoties liepen hoog op. De mediator heeft tussen partijen bemiddeld en de emoties besproken. Nadat partijen rustig(er) werden, is gesproken over het ouderschapsplan en de zorg van klaagster dat haar ex-man hun kind zou meenemen naar Breda. Partijen hebben toen afspraken kunnen maken over de woonplaats van de ex-man. Omdat partijen het niet eens konden worden over de zorgregeling voor hun kind, hebben partijen afgesproken dat klaagster met een Kiescoach zou gaan praten. Daarbij is de afspraak gemaakt dat het ouderschapsplan tijdens de derde bijeenkomst zou worden opgepakt. Partijen konden het niet eens worden over de verdeling van het gezamenlijk vermogen. Ook daarover zou tijdens de derde bijeenkomst verder worden gesproken. Ook is aan de orde geweest dat klaagsters ex-man zich juridisch had voorbereid omdat klaagster erachter gekomen was dat haar ex-man reeds vóór de mediation juridisch advies had ingewonnen. De mediator heeft klaagster gewezen op de mogelijkheid om een advocaat in de mediation te betrekken. Klaagsters ex-man was hiermee akkoord. Tijdens het derde gesprek was de verstandhouding tussen partijen volledig verstoord. Zij stonden zo ver van elkaar af dat het vinden van een gezamenlijke oplossing onmogelijk leek. Omdat partijen zo hoog in de emotie zaten, vond de mediator het niet zorgvuldig om op dat moment de mediation te beëindigen en hen daarmee de kans te ontnemen om er samen uit te komen. De mediator heeft partijen daarom voorgesteld om met elk van hen apart een persoonlijk gesprek te houden. Partijen stemden hiermee in. Zij hebben de mediator toen nog wel verzocht om een verslag van de mediationgesprekken te maken en daarin de standpunten van partijen te beschrijven. Aan dit verzoek heeft de mediator met zijn brieven van 25 februari en 6 maart 2020 voldaan. Tijdens het persoonlijk gesprek op 21 februari 2020 met klaagster werd het de mediator duidelijk dat voortzetting van de mediation zinloos was.

5. De beoordeling

- 5.1. De Tuchtcommissie dient te beoordelen of het handelen van de mediator in strijd is met de Gedragsregels voor de MfN-registermediator (hierna: de Gedragsregels). De Tuchtcommissie neemt daarbij de uit het dossier gebleken feiten tot uitgangspunt en bepaalt zo nodig zelf welke Gedragsregel is geschonden. Voor gegrondverklaring van een klacht is vereist dat de verweten gedraging met een voldoende mate van zekerheid vaststaat. De klachtonderdelen 1, 3 en 4 zullen gezamenlijk behandeld worden omdat daaraan dezelfde klacht ten grondslag ligt, te weten het door de mediator te weinig aandacht besteden aan de door klaagster ervaren onbalans in vergelijking met de positie van haar ex-man.

De klachtonderdelen 1, 3 en 4

- 5.2. Uit de door klaagster en de mediator overlegde stukken en hun toelichting op zitting blijkt dat sprake was van een bewerkelijke echtscheiding, waarbij partijen op vrijwel alle punten fundamenteel van mening verschilden, er groot wantrouwen naar de andere partij was en de emoties hoog opliepen. Deze escalatie ontstond of werd in het eerste mediationgesprek duidelijk zichtbaar, toen klaagsters ex-man meedeelde dat hij een nieuwe relatie had. De mediator heeft hierover verklaard dat deze mededeling als een bom insloeg bij klaagster. Na dit gesprek is de verstandhouding tussen partijen alleen nog maar verslechterd, wat met name in het derde mediationgesprek leidde tot een

onwerkbaar situatie. De mediator heeft met zijn stelling in het verweerschrift dat klaagster in het eerste en het tweede mediationgesprek emotioneel was en haar ex-man juist rationeel en dat door hem zwaar werd onderhandeld, onderkend dat klaagster en haar ex-man emotioneel verschillend in de echtscheiding zaten.

- 5.3. Van een mediator mag worden verwacht dat hij niet alleen aandacht voor de emoties van partijen toont, maar ook dat hij actief met die emoties aan de slag gaat. Dat geldt eens te meer voor een mediator in echtscheidingen, omdat deze mediations zich doorgaans kenmerken door hoogoplopende emoties en een stevige escalatiegraad. Emoties versterken het conflict en belemmeren de oplossing daarvan. Een van de belangrijkste taken van de mediator is om ervoor te zorgen dat de emoties en de communicatie tussen partijen zo gereguleerd worden, dat partijen zo veel mogelijk op voet van gelijkwaardigheid een gesprek kunnen voeren over de oplossing van hun probleem. De Tuchtcommissie wijst in dit verband op Gedragsregel 7 - in samenhang met Gedragsregel 3 - die inhoudt dat een mediator alleen een mediation aanneemt wanneer hij over de nodige kwaliteiten beschikt om de mediation goed te laten verlopen. In de toelichting bij Gedragsregel 7 staat onder andere dat van de mediator mag worden verwacht dat hij beschikt over interventietechnieken gericht op onder meer het verbeteren van de communicatie tussen partijen en het verhelderen van het probleem en de betrokken emoties en belangen.
- 5.4. Naar het oordeel van de Tuchtcommissie heeft de mediator onvoldoende aandacht gehad voor de emoties van klaagster en daarmee onvoldoende gedaan. Klaagster heeft zich in emotioneel opzicht steeds op achterstand ten opzichte van haar ex-man gevoeld. Zij heeft hiervan op meerdere momenten duidelijke signalen afgegeven aan de mediator. In haar e-mails van 3 en 5 januari 2020 schrijft klaagster dat zij op 5-0 achterstand staat en dat zij zich in een totaal andere positie bevindt dan haar ex-man. Ook omschrijft zij in haar e-mail van 5 januari 2020 haar gevoelens en angsten. Uit het dossier en hetgeen op de zitting is gebleken, komt het beeld naar voren dat de mediator hiermee niet goed raad wist en dat hij zich zakelijk, terughoudend en neutraal heeft opgesteld naar beide partijen waardoor klaagster afstand en onbegrip voor haar emoties heeft ervaren. Ter zitting heeft de mediator desgevraagd verklaard dat dit de eerste keer was dat hij te maken kreeg met een vechtscheiding.
- 5.5. Door aldus te handelen zijn de emotionele achterstand en kwetsbaarheid van klaagster en de aanmerkelijke onbalans tussen partijen die daaruit voortvloeide, blijven bestaan. Uit het dossier en hetgeen ter zitting is uitgewisseld, is overtuigend gebleken dat die onbalans aanwezig was en in de loop van de mediation eerder is vergroot dan verkleind. De mediator had deze onbalans moeten constateren en daarop moeten acteren. Dat hij dat onvoldoende heeft gedaan, komt ook tot uitdrukking bij de bespreking van de klachten 2 (nr. 5.9) en 5 (nr. 5.10). Het is voorstelbaar dat klaagster door het handelen van de mediator is gaan twijfelen over diens onpartijdigheid.
- 5.6. Voor zover klaagster de mediator verwijt dat hij het ouderschapsplan volledig heeft overgelaten aan partijen, blijkt dit onvoldoende uit het dossier. Uit het verslag dat de mediator van de mediationgesprekken heeft gemaakt, blijkt immers dat het ouderschapsplan tijdens de eerste twee gesprekken, inhoudelijk onderwerp van gesprek is geweest en dat partijen tijdens het tweede mediationgesprek hebben afgesproken dat daarover advies zou worden ingewonnen bij een Kiescoach en dat het ouderschapsplan in het derde gesprek verder zou worden besproken. Dit laat naar het oordeel van de Tuchtcommissie echter onverlet dat ook bij de bespreking van het ouderschapsplan de mediator onvoldoende oog gehad heeft voor de onevenwichtige positie van partijen, hun verslechterde onderlinge relatie en de emotionele staat waarin klaagster verkeerde, waardoor klaagster daarbij te weinig regie heeft ervaren. Door deze omstandigheden niet, althans onvoldoende, te onderkennen en daar onvoldoende op te acteren, heeft de mediator Gedragsregel 7, in samenhang met Gedragsregel 3, geschonden. Dit betekent dat in zoverre de klachtonderdelen 1, 3 en 4 terecht zijn voorgedragen.

Klachtonderdeel 2

- 5.7. Klaagster heeft zich er in klachtonderdeel 2 over beklaagd dat de mediator onjuiste, althans onvolledige informatie heeft gegeven over de mogelijkheden om juridisch advies in te winnen. Volgens klaagster heeft de mediator het haar afgeraden tijdens de mediation juridisch advies in te winnen zonder toestemming van haar ex-man terwijl die vóór de mediation al juridisch advies ingewonnen had. De mediator heeft ter zitting verklaard dat hij klaagster tijdens het tweede mediationgesprek heeft gewezen op de mogelijkheid om een advocaat in de mediation te betrekken indien zij op juridisch vlak versterking wilde en dat de ex-man van klaagster daarmee akkoord is gegaan. Klaagster heeft dit ter zitting bestreden.
- 5.8. Naar oordeel van de Tuchtcommissie is op grond van de stukken en hetgeen ter zitting verder is uitgewisseld, komen vast te staan dat klaagsters ex-man voorafgaand aan de mediation juridisch advies over de echtscheiding had ingewonnen, dat klaagster hiervan op de hoogte raakte tijdens de mediation en dat zij bij de mediator herhaaldelijk aan de orde heeft gesteld dat zij zich ernstig op achterstand voelde staan als het ging om de juridische en financiële aspecten van de echtscheiding. Voorts is gebleken dat er ten aanzien van die aspecten voor klaagster veel op het spel stond.
- 5.9. Het is de taak van de mediator om bij partijen te checken en ervoor te zorgen, dat beide partijen beschikken over de informatie die zij nodig hebben om afgewogen beslissingen te kunnen nemen. Het ligt op de weg van de mediator partijen daarbij zo nodig te wijzen op de mogelijkheid om tijdens de mediation externe adviseurs of deskundigen te raadplegen (Gedragsregel 3 met toelichting). Van deze taak heeft de mediator zich onvoldoende en op onjuiste wijze gekwetend door klaagster in zijn e-mail van 7 januari 2020 te schrijven dat de juridische voorbereiding van klaagsters ex-man geen afbreuk doet aan de positie van klaagster en dat hulp van derden kan worden ingeroepen als partijen elkaar daarvoor (schriftelijk) toestemming geven. Met de eerste opmerking heeft de mediator onvoldoende aandacht getoond voor de door klaagster ervaren onbalans. De tweede opmerking is in het algemeen onjuist. Gedragsregel 3 vereist niet dat tijdens de mediation het inwinnen van (deskundig) advies de wederzijdse instemming behoeft. Dit betekent reeds dat klachtonderdeel 2 gegrond is. Of de mediator bij aanvang van de mediation heeft aangegeven dat het klaagster niet was toegestaan om tijdens de mediation een jurist te raadplegen behoeft geen verdere bespreking meer.

Klachtonderdeel 5

- 5.10. Dit klachtonderdeel heeft als grond dat de mediator eerder had moeten bemerken dat voortzetting van de mediation geen zin had en de mediation had moeten stoppen althans daarop gerichte regie had moeten voeren. Van een mediator mag worden verwacht dat hij, op het moment dat bij hem het vermoeden ontstaat dat partijen er met mediation niet uit zullen komen, hierover met partijen in gesprek gaat en onderzoekt of bij hen nog voldoende draagvlak bestaat om de mediation voort te zetten. De mediator heeft aangevoerd dat hij het, gelet op de emotionele toestand van partijen tijdens de bespreking op 12 februari 2020, niet zorgvuldig vond om de mediation toen reeds te beëindigen en dat hij partijen niet de kans wilde ontnemen om er samen uit te komen. Dit is een begrijpelijke afweging. De beslissing van de mediator om onder deze omstandigheid partijen instemming te vragen voor het voeren van een individueel gesprek met partijen afzonderlijk is evenzeer begrijpelijk en getuigt niet van een gebrek aan regie in verband met de vraag of de mediation moest worden voortgezet. Klaagsters ex-man liet tijdens het individuele gesprek met de mediator weten dat hij verder wilde gaan met de mediation. Na het individuele gesprek van klaagster met de mediator op 21 februari 2020 deelde zij hem diezelfde dag per e-mail mee dat zij de mediation wenste te beëindigen. Door partijen vervolgens op 25 februari 2020 schriftelijk te adviseren om elkaar de ruimte te geven om gezamenlijk tot een oplossing te komen en verschillende opties voor voortzetting van de mediation voor te stellen én door vervolgens daarover

met partijen in overleg te treden, heeft de mediator geen of onvoldoende rekening gehouden met de wens van klaagster om de mediation te beëindigen en ook op dit punt onvoldoende aandacht getoond voor de door klaagster ervaren onbalans. In zijn brief van 25 februari 2020 heeft de mediator geen enkele aandacht besteed aan klaagsters wens. Gegeven die wens, had het op de weg van de mediator gelegen om dit met partijen te bespreken en de mediation in afstemming met hen conform artikel 8 van het Reglement te beëindigen, tenzij klaagster hem desgevraagd duidelijk had laten blijken de mediation toch te willen voortzetten. Dat laatste is niet gebleken. Door de mediation pas op 13 maart 2020 te beëindigen, heeft de mediator niet gehandeld zoals van een redelijk bekwaam en redelijk handelend mediator mag worden verwacht. Dit betekent dat klachtonderdeel 5 gegrond is.

Klachtonderdeel 6

- 5.11. Anders dan klaagster stelt, heeft de mediator niet tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld door niet telkens gespreksverslagen op te stellen. Het MfN-mediationreglement noch de Gedragsregels verplichten een mediator om gespreksverslagen op te stellen. Een mediator heeft ten aanzien van de verslaglegging de vrijheid de werkwijze naar eigen inzicht in te richten. Wel mag van hem verwacht worden dat hij daarover duidelijk en transparant is zodat partijen weten wat zij op dit punt van de mediator mogen verwachten. Dit is anders indien partijen een mediator uitdrukkelijk vragen om dit wel te doen. Uit de stukken blijkt dat klaagster eerst tijdens de derde bijeenkomst de mediator om schriftelijke verslaglegging heeft verzocht. De mediator heeft vervolgens met zijn brief van 25 februari 2020 aan dit verzoek gehoor gegeven, zodat hem op dit punt geen tuchtrechtelijk verwijt treft. De Tuchtcommissie heeft geconstateerd dat de mediator de tussentijdse afspraken van partijen niet heeft vastgelegd en evenmin aan partijen heeft bevestigd. De mediator heeft desgevraagd verklaard dat hij dit niet heeft gedaan omdat partijen het over het besprokene eens waren, althans dat hij dat gevoel had. Mede gezien de emotionele toestand van klaagster had de mediator er verstandiger aan gedaan om de tussentijdse afspraken vast te leggen om daarmee duidelijkheid te creëren voor partijen en de voortgang van de mediation te bevorderen. Dat hij dit niet heeft gedaan, betekent echter niet dat hij klachtwaardig heeft gehandeld. Klachtonderdeel 6 is daarom ongegrond.

Conclusie en maatregel

- 5.12. De Tuchtcommissie komt tot de slotsom dat de klacht deels gegrond is. Zij ziet hierin aanleiding om aan de mediator de maatregel van waarschuwing op te leggen.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- verklaart de klachtonderdelen 1, 2, 3, 4 en 5 gegrond;
- verklaart klachtonderdeel 6 ongegrond;
- legt aan de mediator de maatregel van waarschuwing op.